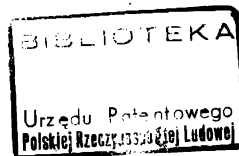

1

Warszawa, 13 września 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

E 016 11/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

19a, 11/10

Nr 25172.

Kl. 19 a 8

Wm. Szalay & Sohn, Eisengrosshandlung Aktiengesellschaft
(Wiedeń, Austria).

Podkładka stykowa do podpierania łukowych złączy szynowych oraz sposób umocowania jej.

Zgłoszono 2 listopada 1934 r.

Udzielono 7 lipca 1937 r.

Pierwszeństwo: 10 stycznia 1934 r. (Austria).

Umocowanie podkładek, znajdujących się pod stykami łukowych złączy szynowych, jest połączone z trudnościami, ponieważ należy unikać zupełnie sztywnego umocowania, z drugiej zaś strony podkładki jako też narządy umocowujące je nie powinny zmieniać swego położenia. Umocowanie klinowe i śrubowe nie nadają się do tego celu.

Według wynalazku niniejszego stosuje się wygiętą sprężystą płytę, którą osadza się w otworach nasad łuków i przy ześrubowywaniu ich wciska pod stopę szyny; płyta ta posiada kształt płaski, przy czym końce jej, przeprowadzone przez otwory łuków, umocowuje się sztywno lub sprę-

żyście na podkładzie lub na podkładkach szynowych. Płyta, składająca się z jednej lub większej liczby płytek sprężystych, jest wygięta tak, iż styka się z dolną powierzchnią stopy szyny jedynie w jej części środkowej w kierunku osi podłużnej i dopiero po ześrubowaniu łuków płyta ta przylega zupełnie do stopy. Osiągany nacisk nie zapobiegałby jednak przesuwaniu się płyty. Z tego powodu końce jej posiadają otwory, umożliwiające umocowanie tych końców w podkładzie względnie podkładce szynowej. Przestrzeń, znajdującą się pod sprężystą płytą, wypełnia się wkładką z drzewa lub z innego odpowiedniego materiału, osiada się więc bardzo sprężyste podparcie złącza

szynowego, osadzonego na podkładzie. W podobny sposób można podpierać złącza wiszące.

Na rysunku uwidoczniło przykład wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój poprzeczny urządzenia, fig. 2 — widok z boku tego urządzenia, a fig. 3 — jego rzut poziomy.

Końce szyn *a* i *b* są połączone ze sobą za pomocą łubków *c*, zaopatrzonych w nasady *d*, skierowane w dół, w których otwory *e* wsuwa się płytę sprężystą *f*. Płyta ta składa się z dwóch płytek. Końce płyty zewnętrznej nasad *d* posiadają otwory do śrub *h*, osadzonych w podkładce *g*. Przy umocowaniu końców płyty stosuje się wkładki w postaci sprężystych pierścieni, osiąga się więc w tym miejscu sprężyste podparcie.

Podkładka szynowa *g* posiada listwy, w których wykonane są otwory do śrub. Między podkładką a płytą *f* zastosowano wkładkę *i* i płytkę drewnianą *k*. Umocowanie i osadzenie końców płyty *f* może być dokonane również w sposób odmienny. Przedmiot wynalazku może więc być stosowany przy podkładkach szynowych i pokładach każdego rodzaju.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Podkładka stykowa do podpierania

łubkowych złączy szynowych, znamienna tym, że składa się z jednej lub większej liczby stalowych płytek, tworzących płytę sprężystą.

2. Sposób umocowania podkładki według zastrz. 1, znamienny tym, że płytę sprężystą, odwróconą swą wypukłą stroną do stóp szyn, przesuwają przez nasady łubków i przy zaśrubowywaniu tych ostatnich przyciska do dolnych powierzchni stóp szyn, przy czym końce płyty tej umocowuje się sztywno lub sprężysto do podkładu lub podkładki szynowej.

3. Sposób według zastrz. 2, znamienny tym, że płytę sprężystą umocowuje się na pokładzie lub podkładce szynowej za pomocą śrub, przesuniętych przez końce płyty.

4. Sposób według zastrz. 2 i 3, znamienny tym, że końce płyty sprężystej opiera się o sprężynę.

5. Sposób według zastrz. 2 — 4, znamienny tym, że przestrzeń, znajdującą się pod płytą sprężystą, wypełnia się wkładką z drzewa lub podobnego materiału.

Wm. Szalay & Sohn,
Eisengrosshandlung
Aktiengesellschaft.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

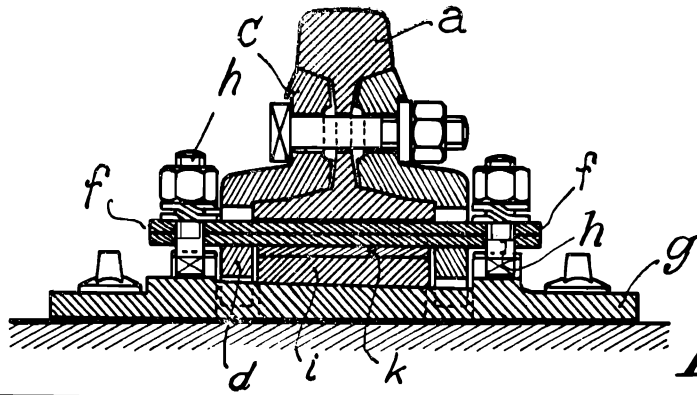

Fig. 2

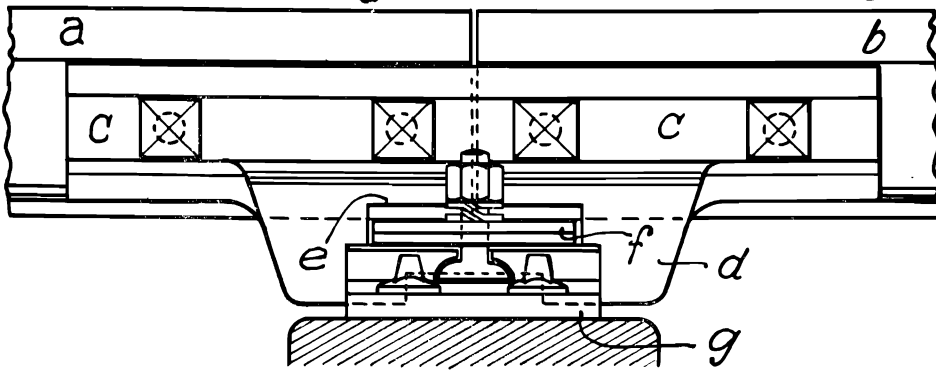
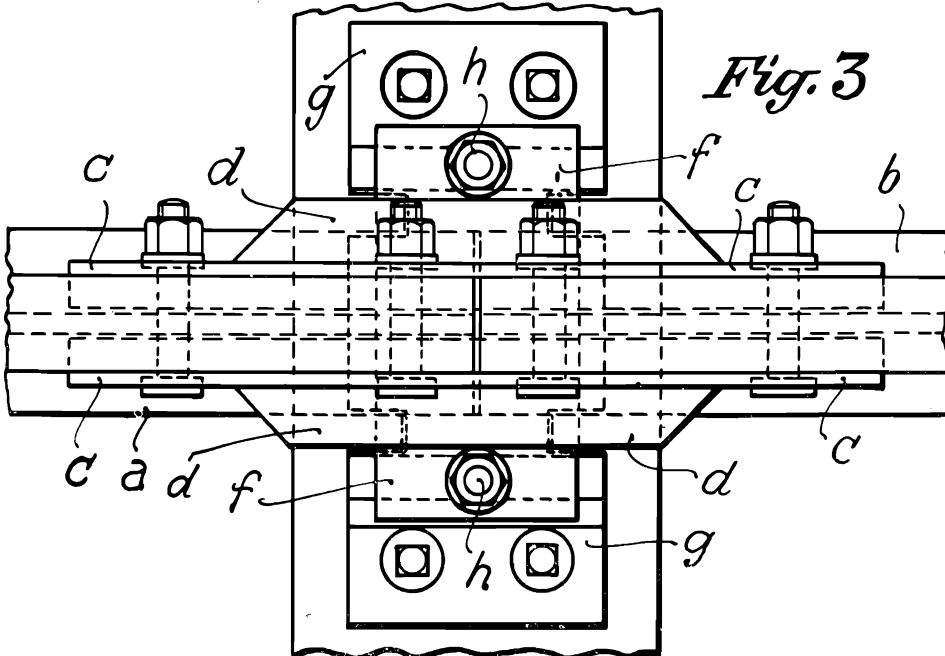

Fig. 3

BIBLIOTEKA
Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej